

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), (jud. O. Cojocaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, (jud. Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Inima Codrului” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Serviciul Fiscal de Stat și menținută hotărârea din 26 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani),

c o n s t a t ă:

La 03 ianuarie 2018, SRL „Inima Codrului” a depus cererea de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea actului nr.1 - 793987 din 10 noiembrie 2017, Deciziei nr. 127/2276 (b) din 28 noiembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comise de către SRL „Inima Codrului” și Deciziei nr. 305 din 21 decembrie 2017 pe marginea contestației împotriva Deciziei nr. 127/2276 (b) din 28 noiembrie 2017 emise de Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău.

În fapt reclamantul și-a motivat pretențiile prin aceea că, Serviciul Fiscal de Stat a întocmit în urma cumpărăturii de control un act de control, ulterior alte două decizii, fiindu-i incriminat că, nu a fost eliberat bon fiscal, circumstanțe care nu corespund realității. Actele contestate sunt neîntemeiate și lipsite de suport probatoriu, emise cu încălcări ale prevederilor legale.

A menționat că, potrivit înregistrărilor video efectuate în ziua controlului este cert faptul că unul din angajații Serviciului Fiscal de Stat după achitarea

cumpărării de control, deși i-a fost eliberat bonul fiscal, nu l-a luat și a ieșit din cantină.

Obiectând împotriva pretențiilor reclamantului, Serviciul Fiscal de Stat, în referința depusă a solicitat respingerea acțiunii, menționând că la efectuarea cumpărării de control din 10 noiembrie 2017 la subdiviziunea „cafenea”, amplasată pe adresa: mun. Chișinău, str. Mihai Viteazul, nr. 2, ce aparține SRL „Inima Codrului”, funcționarul fiscal a transmis o bancnotă de 50 lei, pentru a achita 43 lei, în calitate de plată pentru cumpărătura de control, contribuabilul a eliberat rest în mărime de 7 lei, fără a utiliza mașina de casă și de control cu memorie fiscală existentă. Temeiuri de anulare a actului de control și a deciziilor nu există, acestea fiind emise cu respectarea legislației.

Pârâtul a susținut că, Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 305 din 21 decembrie 2017 emisă pe marginea contestației depuse de SRL „Inima Codrului” nu constituie obiect de contestare în instanța de contencios administrativ, aceasta nefiind actul administrativ în sensul legii nominalizate, fiind doar rezultatul reexaminării acțiunilor funcționarilor fiscali contestat de reclamant, care prin sine nu produc efecte juridice și de sine însuși nu încălca nici un drept al contribuabilului. Instanța de judecată nu poate discuta conținutul unui răspuns la contestație oferit de autoritatea fiscală unei persoane fizice și/sau juridice, deoarece contestatarul nu poate pretinde ca răspunsul la contestație (cerere prealabilă) să fie dat propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, or, stabilirea răspunsului este atributul exclusiv autorității fiscale.

Prin hotărârea din 26 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Inima Codrului”, a fost admisă integral.

S-a anulat Actul nr.1 -793987 din 10 noiembrie 2017, Decizia nr. 127/2276 (b) din 28 noiembrie 2017 și Decizia nr. 305 din 21 decembrie 2017 pe marginea contestației împotriva Deciziei nr. 127/2276 (b) din 28 noiembrie 2017 emise de Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău.

Prin decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Serviciul Fiscal de Stat și menținută hotărârea din 26 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

La 01 august 2018, Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a aplicat eronat norma de drept material și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Serviciul Fiscal de Stat, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la

o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Serviciul Fiscal de Stat.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu